Ženy - Ryvolové, bratři

```
C                        G         C
Když je chlap tak dlouho sám začne jančit,
C                  G              C
opustí svůj rodnej kraj nechce se vrátit,
      C       Dmi           C       Dmi
na ty chvíle potají všechny ženy čekají,
        C        G        C
to jsou ženy, jo ženy, jo ženy.

S bouchačkou už necvičí, nad krbem visí,
po barech už nekřičí, tak jako kdysi,
přestal karty hrát a pít, přestal klít aby moh mít,
tyhle ženy, jo ženy, jo ženy.

I ten nejdrsnější rváč se změní,
když uslyší tichej pláč, pláč zbraň ženy,
bál se slzí víc než ran, takhle skončil drsnej man,
to jsou ženy, jo ženy, jo ženy.

Kdo je zná, ať potvrdí má slova,
že tě chytnou za osrdí zas a znova,
ladnej pohyb, v očích žár, vlídná slova, hezká tvář,
to jsou ženy, jo ženy, jo ženy.

I ten nejdrsnější chlap teď skloní hlavu,
nejlepší je sbohem dat a zmizet v davu,
jinak než bys řekl švec, cvakne zámek spadne klec,
to jsou ženy, jo ženy, jo ženy.

A tak práskni do koní a jeď, než bude pozdě,
vezmi roha a radši hned utečeš tý hrozbě,
mě už na to nezbyl čas, než dozněl pastorův hlas,
zved jsem závoj svý ženy, jó ženy.

Každej dobrej drsnej chlap se nechá zlákat,
potom musí kolem ní doma skákat,
že sumavskyho čundráka, uděláš doma chudáka,
milá ženo, o ženo, o ženo.
```